
METZITZAH BPEH

Contemporary Science and the words of Chazal

The Weekly

TORAH

C?NTR?VERSY

OCTOBER 10, 2021
YU TORAH MITZION KOLLEL
פי לך לך תשפ"ב

THE SOURCES

תלמוד שבת קלג. ורש"י שם (3)

מתני' ^{סד}עושין כל צרכי מילה [בשבת] מוהלין ופורעין ומוצצין ונותנין עליה איספלגית וכמון ^{האם} לא שחק מע"ש ^{לועם} בשיניו ונותן אם לא טרף יין ושמן מע"ש ינתן זה בעצמו וזה בעצמו ואין עושין לה חלוק לכתחילה אבל כורך עליה סמרטוט אם לא התקין מע"ש כורך על אצבעו ומביא ואפי' מחצר אחרת:

מתני' מוהלין. חותך את הערלה: ופורעין. את העור המכסה ראש הגיד: ומוצצין. את הדם ואף על גב דהיא עשיית חצורה שאין הדם ניתק מחיבורו אלא על ידי (ס) המצנעה:

שם קלג: (4)

אמר רב פפא יהאי אומנא דלא מייץ סכנה הוא ועברינן ליה פשיטא מדקא מחללי עליה שבתא סכנה הוא מהו דתימא האי דם מיפקד פקיד קמ"ל חבורי מיחבר ודומיא דאיספלגית וכמון מה איספלגית וכמון כי לא עביד סכנה הוא אף ה"נ כי לא עביד סכנה הוא: ונותנין עליה איספלגית: אמר אביי ^{האמרה} לי

INTERPRETATIONS

שו"ת מהר"ם שיק אורח חיים סימן קנב (5)

ותגמול הנ"ל נראה טוכו דהוי הלכה למשה מסיני, דלכאורה יש לדקדק למה דייק האי 'אומנא' דלא מייץ וכי, פשיטא כיון דסכתא הוא מעברינן ליה. ועל כרחק צריך לומר דהוא רפא מוחה ובריזא ליה זלא הוי סכתא, וכבר העיד לו האומנא והעיון שלו בשכלו על פי ניסיון שאינו סנה, אלא דהלכה למשה מסיני הוא, ואינו נאמן על זה. ולפיכך אף על גב דמצינו לפעמים דגם בענין סכתא אמרינן דנשתנו העתים, היינו בדבר שאינו הלכה למשה מסיני אלא דנתחוק רק על ידי רפאים, אבל כגון גילה לן השי"ט דהלכה למשה מסיני הוא

שו"ת אבני נזר חלק יורה דעה סימן שלח (6)

כג) ואף לפי טעם השני מי הוא אשר יש בו שורש וניצוץ ישראל ועמדו אבותיו על הר סיני שיגרע בנו ממצות מציצה אשר המקובלים כתבו סודות נוראות איך הוא מציל נפש ישראל מכל רע. ואין להשגיח במה שאומרים שפה המוהל יזיק. כי שלוחי מצוה אין נזוקין. וגדולה מזה בגמ' יבמות (ע"ב ע"א) האי יומא דעיבא לא מהלינן ב' והאידינא דדשו בה רבים שומר פתאים ה'. ואף שהי' שלא כדיון. כל שכן בזה שכדיון החזיקו במציצה מימות מ"ת עד עתה שלא יזיק כלל

CHAZAL & SCIENCE

(7) THE BAN ON NOSSON SLIFKIN'S WORKS

"צריך להרחיק ספרים אלו, ואסור להחזיקם או להפיצם, כדין ספרי מינות"

מתן גדולי ישראל שלים"א יוצאים בגילוי דעת אחדות המכשול הגדול המסונן בספרים באנגלית שחיבר נתן סליפקין, שהם מלאים דברי כפירה ומינות, ויף דברי חז"ל ויחולול ביסודי האמונה ר"ל. * * * * * גם אין ליתן למחברים להתעסק עם קירוב רחוקים, כדי שלא יבוא ח"ו להכשיל במינות וכפירה. ולא שייך בזה שום חידושים והסברים להצדיק את עצמו ואת כתביו

גילוי דעת מגדולי הדור שליט"א

נגד שליטה היורשית שכתבו באנגלית על ידי נתן סליפקין (NOSSON SLIFKIN) – "The Camel The Hare and The Hyrax" – "The Science of Torah" – "Mysterious Creatures"

הנה בא לפני האנן הצדוק רבי ישראל אלי ונטרבורג שליט"א והביע את כאבו הגדול על המכשול הגדול בספרים שחיבר נתן סליפקין וכתבו באנגלית, שהם מלאים דברי כפירה ומינות, ויף דברי חז"ל ויחולול ביסודי האמונה ר"ל. מאחר שהחיל למד בעברי בישיבות חק, ומתוך עצמו שכתב בעברו זו כדי לקרב רחוקים, ולו של המכשול מגדולי תורה שאמנם חזרו כבר מהסכנתם, ולכן יש סכנה שדבריו יתקבלו וישפיעו לרעה. על כן הגני בזה שצריך להרחיק ספרים אלו, ואסור להחזיקם או להפיצם כדין ספרי מינות, וגם אין ליתן למחברים להתעסק עם קירוב רחוקים, כדי שלא יבוא ח"ו להכשיל במינות וכפירה. ולא שייך בזה שום חידושים והסברים להצדיק את עצמו ואת כתביו.

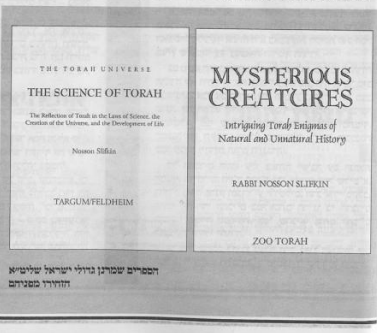
השו"ת יחוס עלינו ויעזר רוח טהרה שתפלא הארץ דעה את ד'. החתום מתוך כבא לב, ובתקווה שהמפיץ דברי הכפירה והמינות ישרוף כל כתביו ויפרסם ברבים שהוא חזיר מכל זה.

- הד"ר ש"ס ה"ש
- הגני מעטף להגיל
- יוסף שלר (אלישיב)
- שמואל אבנדר פיוועולאן
- ראש ישיבת בית מדרש לתורה
- ראש ישיבת סאטמ פולסברג
- ראש ישיבת בית מדרש בנה
- רפאל הלוי שאר
- ראש ישיבת במנאסי
- מנחם חיים סלומון
- מנהל רוחני בכיבודי בנה
- יונה ר"ד ע"ס
- ראש ישיבת בית יעקב
- גיא מעטף
- א.ל. שטינמן
- חיים פנחס שיינברג
- שמואל אבנדר
- ראש ישיבת בית התלמוד
- שמואל ברנצ'ים
- ראש ישיבת מיר
- מאיר הערשקאוויץ
- דן זאב הלוי סול
- ראש ישיבת טעלו שקאנו
- דוד פיינשטיין
- ראש ישיבת תפארת ירושלים
- שמואל אבנדר
- ראש ישיבת טעלו
- ראש ישיבת שער יוסר
- יוסף ראזנעבליים
- ראש ישיבת שער יוסר
- עקב הלל
- ראש ישיבת אהבת שלים
- משה שפירא

הנה בא לפני האנן הצדוק רבי ישראל אלי ונטרבורג שליט"א והביע את כאבו הגדול על המכשול הגדול בספרים שחיבר נתן סליפקין וכתבו באנגלית, שהם מלאים דברי כפירה ומינות, ויף דברי חז"ל ויחולול ביסודי האמונה ר"ל. * * * * * גם אין ליתן למחברים להתעסק עם קירוב רחוקים, כדי שלא יבוא ח"ו להכשיל במינות וכפירה. ולא שייך בזה שום חידושים והסברים להצדיק את עצמו ואת כתביו

המכשול הגדול המסונן בספרים באנגלית שחיבר נתן סליפקין, שהם מלאים דברי כפירה ומינות, ויף דברי חז"ל ויחולול ביסודי האמונה ר"ל. * * * * * גם אין ליתן למחברים להתעסק עם קירוב רחוקים, כדי שלא יבוא ח"ו להכשיל במינות וכפירה. ולא שייך בזה שום חידושים והסברים להצדיק את עצמו ואת כתביו

המכשול הגדול המסונן בספרים באנגלית שחיבר נתן סליפקין, שהם מלאים דברי כפירה ומינות, ויף דברי חז"ל ויחולול ביסודי האמונה ר"ל. * * * * * גם אין ליתן למחברים להתעסק עם קירוב רחוקים, כדי שלא יבוא ח"ו להכשיל במינות וכפירה. ולא שייך בזה שום חידושים והסברים להצדיק את עצמו ואת כתביו

המכשול הגדול המסונן בספרים באנגלית שחיבר נתן סליפקין, שהם מלאים דברי כפירה ומינות, ויף דברי חז"ל ויחולול ביסודי האמונה ר"ל. * * * * * גם אין ליתן למחברים להתעסק עם קירוב רחוקים, כדי שלא יבוא ח"ו להכשיל במינות וכפירה. ולא שייך בזה שום חידושים והסברים להצדיק את עצמו ואת כתביו

יו"ת תשס"ג, כ"ז במנחם תשס"ג (11.1.2003) עמוד 33

... טירי נאום הצעיר יהודה בכמ"ר אליעזר בריל ז"ל
 פה מנמובה צום העשירי תע"ח לפ"ק.

והיחה תשובתי אליו: ראיתי פסק מעכ"ת על הכנים ואמרתי יישר ויישר אע"ג
 דמנגר לסברא בכל מכל כל יען כי להחמיר ולא להקל אנן קיימין בדבר
 דבין הפוסקים נבוך ומסופק הוא אם הפידוקקיו או הפוליצי מותר להרוג בשבת
 ליעיין מר בשלטי גבורים פ"א דשבת דף קי"א ע"ב אות א' ב' ואם הוא הפידוקקיו
 מה הוא אם של ראש או של מקום אחר ועל הכל דמוללו וזורקו אמרינן בגמרא
 דשבת פ"א וזה כבודו אפי' בחול והחוקים הודיעו בראיות ברורות דאין מין בא
 מן העפוש ואין הביצים מתהוים מן הזיעה אלא מן הבעלי חיים וחכמי ישראל
 שחזרו והורו לחכמי אוה"ע בענין מזל קבוע וגלגל חוזר הורו באצבע דלאו כל
 מילי דאתמרו בגמ' מפי הקבלה הם אלא דחכמי ישראל דברו גם הם לפעמים
 מפי השכל והחקירה האנושית ולא מפי הקבלה דאל"כ למה להם להודות היה להם
 להתחזק בקבלתם ולא לשוב מפני כל ראיות אוה"ע ואם בזמננו איכא ואיכא חכמי
 אוה"ע הסוברים כקאפערניקוס דגלגל קבוע לא מעטו הסוברים ג"כ וטוכיחים להיפך
 והדברים ההם אינם כחכמה למודית היינו מאטהעמאטיקע שיוכל האדם להביא
 ראיות ברורות ואמיתיות וסופת חותך עד אשר לא ישאר לבעל דין מקום לחלוק

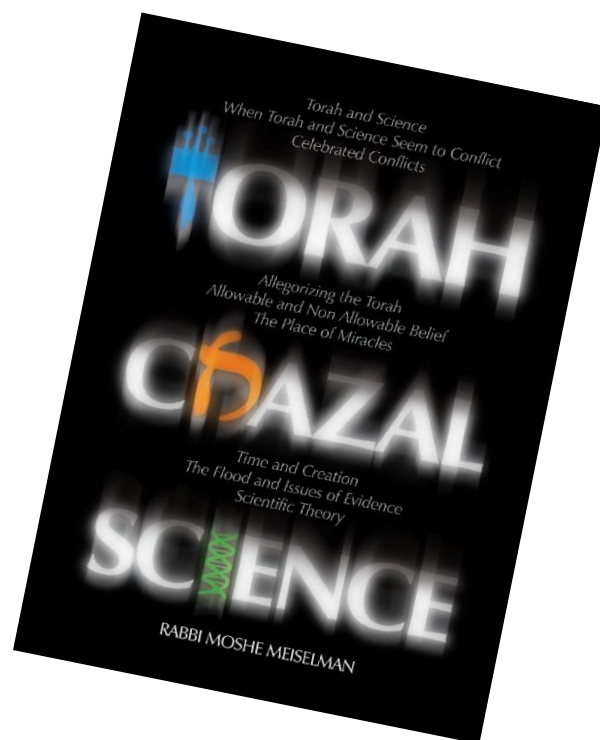
שו"ת הרשב"א חלק א סימן צח (9)

שאלת בהמה שנמצאת יתרת אבר באותן אברים שהיא נטרפת בהן ובמקום שנטרפת בו.
 ונתברר שעברו עליה שנים עשר חודש. מי נימא כיון שעברו עליה י"ב חודש בודאי אינה
 נטרפת ונכשירנה דטרפה אינה חיה שנים עשר חודש /חולין נ"ח/ ואף על פי שראיתי
 ושמעתי מי שמכשיר ומיקל בדבר אני רוצה לעמוד על דעתך

... ואם תשוב ומה נעשה וכבר ראינו בעינינו יתרת ברגל ששהתה שנים עשר חודש. זו היא
 שאמר רבי יהושע בן לוי לרבי יוסי בן נהוראי על דא את סמיך כלומר אי אפשר. וכאילו
 אתה מעיד על שאי אפשר שראית אותו בעיניך. או סבה אחרת יש. וכן בכאן אנו שואלין
 אותו שמעיד מאין אתה יודע ששהתה זו. שמא שכחת או שמא טעית או שמא נתחלף לך
 בזמן או שמא נתחלפה לך בהמה זו באחרת. שאי אפשר להעיד שתהא בהמה זו בין עיניו
 כל שנים עשר חודש. ואם יתחזק בטעותו ויאמר לא כי אהבתי דברים זרים והם אשר ראו
 עיניהם ואחריהם אלך. נאמר אליו להוציא לעז על דברי חכמים אי אפשר. ויבטל המעיד
 ואלף כיוצא בו ואל תבטל נקודה אחת ממה שהסכימו בו חכמי ישראל הקדושים הנביאים
 ובני נביאים ודברים שנאמרו למה מסיני

דעת כהן סיי ק"מ (10)

לכאורה הי' נראה לתן פנים לדבריהם (של המערערים), כיון שהם אומרים שלפי הרפואה אינה סכנה כעת. והנה זה יוכל להיות על אחד משני פנים. בדרך אחד אין לדבריהם מקום, ואסור לנו לקבלם, והדרך השני יש לדון בו. היינו אם יאמרו שהמה מכירים בחכמתם, שאין שייך כלל במניעת המציצה סכנה בשום אופן, הנה דבריהם מוכחשים מחז"ל, שאמרו האי אומנא דלא מייץ סכנתא הוא ומעברין ליה, ואין אנו שומעים להם כלל, כדברי הרשב"א ביתרת שחיתה י"ב חודש, שכשבאים להכחיש דברי חז"ל אין נאמנותם כלום, ובודאי המה טועים במשפטם. אלא מה שיש לדון הוא אם אומרים, שלפי טבע האדם בימים האלו ובארצותינו נראה להם שאין המציצה מוכרחת כדי להסיר הסכנה, שלכאורה הי' ראוי לשמוע להם, שבזה אין הכחשה לדחז"ל, כי דבריהם ז"ל יתכן שלא אמרו כ"א לפי טבע הזמן אז, ועתה כשנשתנו הטבעים הי' מקום לחוש לדבריהם. אבל כ"ז אינו מועיל אלא אם נחליט שדברי הרופאים הם מוחזקים אצלנו כודאי, אבל באמת נראה שדבריהם בכלל אנו מחזיקים רק לספק, שגם בעצמם אי אפשר שיחזיקו דבריהם בתורת ודאי, שלפעמים יש שאחד וגם רבים מניחים יסוד מוסד בחכמת הרפואה, (והה"ד בכל החכמות), ורבים מחליטים הדבר לדבר אמת, ואח"כ בא דור אחר וחקרה, שכל דבריהם מהבל המה, ומה שזה בונה זה סותר, ואין דבריהם כ"א באסמכתא ואומדנא. א"כ יש לכל דבריהם דין ספק, ומה שסומכין

תפארת ישראל, בועז שבת י"ט: ב (11)

פ"ט (א) ולפי מה שאומרים הרופאים עכשיו. אדרבה ע"י המליצה אפשר שיסתכן. שע"י המליצה יתפרצו נקבי (הפארען) וישפכו דם אחר המילה. כמוצן יין שנחצית ע"י (העצער). דאחר ששאף הרוח שנמינקת (העצער). מיד היין שתחתיו ממילא פורץ ועולה אף אחר שפסק למנוח (צההעצער). ואין לתמוה על זה שהוא גוד הגמ'. דנכמה דזרים נשתנה הטבע (כמג"א קע"ג א'. וקע"ט ט' א').

ANOTHER WRINKLE: REFORM

אר"מו נ"י. ולכן ימחול נא במחכ"ת להדיעני דעתו הרמה בענין הזה בקרב הימים. והיות כי הלש המזנו אנכי כעת מחמת כאב בראשי ל"ע אשר כלאני בחיר המטות זה איוו ימים על כן דברי לעו, והנני תלמידי, אהבו וידידו, משתתחה מול הדרת כבודו.
חק' אלעזר הלוי אי"ש הורוויץ

שילת פ"ב ננהי ליום ה' כ' שבט תקצ"ז לפ"ק.
שלום וכ"ט ואורך ימים ושנות חיים ליהודי תלמידי הרב וכו' מזה'
אלעזר סג"ל הורוויץ נ"י אב"ד בע"מ וויען.

יקרתו הגיעני ויפה כתב כי לא נמצא מציצה בפה דוקא כ"א למקובלים שאומרים למתק הרין על ידי פה ושפתים, ואין לנו עסק בנסתריות היכא דאיכא למיחש לסכנתא כל דהו, והנה שרש מיץ מצץ הכל אחר וכתבי מיץ אפים (משלי ל') וימץ טל מן הגיזה בשופטים בנרעון, ובכולם פירש"י לשון סחיטה וכבישה להוציא דבר מכתו. וכן פירש רד"ק והרא"ע יע"ש, וא"כ אין לנו אלא להוציא הרם ממקומות רחוקות יהי' על איוה פעולה שיהי', ויש להאמין המומחים על זה איוה פעולה תפעול כמו מציצת שפתים, ועוד אני אומר אפילו הי' מפורש בש"ס מוצץ בפיו, מ"מ כיון שאין זה מהכשר מילה אלא משום סכנה והמל ופרע ולא מצץ כבר גמר מצותו והתנוק מותר בתרומה ואביו עושה פסח אלא שהוא בסכנה עד שיעשה פעולה להוציא דם ממקומות רחוקות ובפרק ר"א

3

דמילה יליף ר"פ דומיא דאספלונית וכמון שהוא משום סכנה ה"ג מציצה, והרי אספלונית וכמון גופי' אין אנו נוהגין בכמון כלל גם לא באותן אספלונית שנזכרו שם בש"ס באב"י ורבא, ש"מ כיון דמשום רפואה הוא אין להקפיד אם המציאו הרופאי רפואות אחרות במקומם והוא הרין נמי מציצה אפילו הי' מוכר במשנה מציצה בפה מ"מ יכולים להמיר ברבר אחר כיוצא בו, אך יזהירו הרופאים המומחים שיעידו באמת אם הספוג עושה פעולת מציצה בפה, יותר מזה אין לחוש לפע"ד. ה' ירפאהו ויהלימהו כנפשו היקרה ונפש א"נ דש"ת. משה חק' סופר מפפ"רמ.

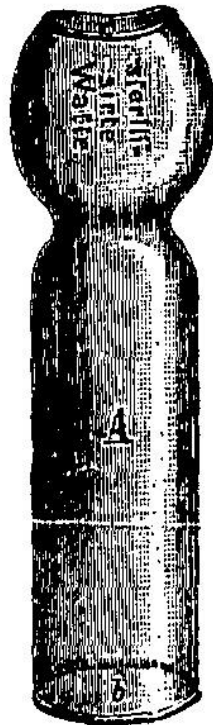
An den Herrn Dr. S. Wertheimer, Primararzt im
israelitischen Spital zu Wien.

Hochzuverehrender und wohlgeborner Herr Doctor! Ihrer

מהר"ם שי"ק הנ"ל (12)

ואשר שאלת בענין המציצה שרוצים החדשים לבטל. לדעתי אין לענות להם כלל, ועל כזה נאמר נמשלי כ"ו ד"ז 'אל תען כסיל', ולא באתי אלא להשיב מפני הכבוד, ולברר הדברים אכתוב לך בקצרה

AN INVENTION: 1888

מכאן מוצץ המוהל

צמר גפן סטרלי

קצה השפופרת
ששמים על אבר
המילה

השפופרת כדגם המקורי ובגודל הטבעי
(מההוראות למוהלים משנת תרמ"ח)

נפש הרב חלק יו"ד עניני מילה (13)

[ד] דעת רבנו היתה דבזה"י א"צ מציצה בכלל, וכדברי התפא"י למשניות. [ועי' שדי חמד באריכות מזה.] ** וסיפר לנו היאך שפעם אחת רצה המוהל לעשות מציצה בפה, וביקש רבנו ממנו שלא יעשה, וכשהפציר המוהל בדבר, א"ל רבנו שאילו היה אביו הגרמ"ס נוכח, לא היה מניחו כלל לעשות המציצה בפה בשום אופן, אבל אני מאוד סובלני, והיות שאתה מפציר כ"כ — אניחך. [וסיפר לנו הר"ר שרגא פייוול שיינפלד, שיחי', שעובדא זו היתה אצל הברית מילה של בנו, הר"ר יואל, שיחי'.]

(14) RCA STATEMENT- 3/1/2005

Bris Milah (ritual circumcision of Jewish males, performed on the 8th day after birth unless there are health contraindications) is a fundamental cornerstone of Jewish life and Biblical law. An important element of every Bris Milah is Metzitzah be'Peh, the extracting of blood from the wound and/or surrounding tissue using the mouth as the source of suction. This practice has been prevalent in all Jewish communities worldwide for thousands of years.

There has been a longstanding debate in the halachic responsa literature of the past several hundred years regarding the optimal way to fulfill the precept of suctioning. There are halachic authorities who mandate that only suction created via direct contact of the mouth to the wound adequately satisfies this requirement. Other halachic authorities, however, fully permit performing oral suctioning through a tube even as an ideal method of implementation of this precept.

A well-trained mohel, adhering to the scientific principles of sterile technique and antisepsis, essentially reduces the infectious risk of circumcision to the point where it is close to zero. Performing oral suction via a sterile tube does not pose any increased risk.

For those authorities who follow the view that suction via a sterile tube is completely permitted as a matter of Jewish law, this is clearly the optimal method to fulfill the requirement of Metzitzah be'Peh. In this manner, one absolutely fulfills the precept whilst placing the infant and mohel at no additional risk.

Based upon a careful study of the available halachic and scientific literature, as well as a review of sanctioned practice by numerous reliable Torah authorities past and present, it is the position of the RCA that the requirement of Metzitzah is fulfilled completely and unambiguously by the use of oral suctioning through a tube, as practiced by many mohelim in our communities. Therefore, according to this viewpoint, the use of such a tube is not only permissible, but is preferred (instead of direct oral contact) to eliminate any unintentional communication of infectious diseases. This protects both the mohel and the newly circumcised child.

An additional reason to encourage the use of a tube to fulfill the requirements of Metzitzah is that we not discourage less committed Jewish men and women from observing ritual circumcision (and possibly other Jewish rituals). Indeed, even some authorities who otherwise require Metzitzah be'Peh via direct oral contact, sanction a tube if that is the only way that the parents of a child would observe the mitzvah of Bris Milah.

In light of the above, the RCA urges its member rabbis, their congregants, synagogues and institutions, as well as the larger Jewish community, to encourage and where possible necessitate, that Metzitzah be'Peh be fulfilled via a tube.